

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi23.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazetesi
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

16 EKİM 2024 S.29

2

Tek Yol Birleşik Devrim

Şimdi birleşik devrimin yükselen baskısı karşısında zaman kazanmaya çalışıyor dinci faşist iktidar. Sahte umutlar yaratmaya çalışıyor. Boş vaatlerle oyalamak istiyor emekçi halklarımızı. Karnımız tok sermayenin yalanlarına, "anayasal hayallerine"! Aldanmak, oyalanmak bizden uzak olsun! Kurtuluşumuz kendi ellerimizde. Çözüm devrimde!

Muhabirimiz

Lütfiye Burcu Kara

20 Gündür
Tutuklu!

2

Editör

DEM'in Sıkıldığı El

4

Sena Kızıllırmak

Ekmek Kavgası

9

Amed'te Özgürlük Mitingi

12

Anti-Emperyalist Forum'dan Tayvan Kolokyumu

Tek Yol Birleşik Devrim

Manşet

Damla damla emilen alinteri için, çocuklarını açlıktan ve yokluktan kurtarmak için aralıksız mücadele yürüten yaşamdan kovulan işçiler meydanlarda.

Doğayı, derelerini, topraklarını savunan kır emekçileri meydanlarda. Ocaklarına incir ağacı dikilen küçük üreticiler meydanlarda.

Kadın katliamlarına, cinayetlerine ve her tür kadın düşmanlığına karşı tarihsel öfkelerini kuşanan kadın özgürlük hareketleri meydanlarda.

On yıllardır en ağır bedeller pahasına kesintisiz özgürlük yürüyüşünü sürdüren Kürt halkı meydanlarda.

Sermaye sınıfı ve faşist devlet, her yönden saldırı altında. İçeride ve dışarıda köşeye sıkışmakta. Uzatılan sözüm ona "barış eli" bunun için! Bir parça soluklanmak, "siyasi manevralara alan açabilmek" için!..

Bir yandan sözde "barış eli", "ana dil yüzünden ötekileştirme" çıkışı... diğer taraftan ülkenin dört bir yanında gözaltı ve tutuklama furçası!.. Sadece son birkaç günde yüzlerce emekçi gözaltına alındı, tutuklandı.

Emek güçleri üzerinde aralıksız çalışıyor baskı cenderesi.

Sınıflı toplumlarda "toplumsal uzlaş", "toplumsal barış" lafları boş gevezelikten başka bir şey değildir. Asla gerçekleşmeyecek bir hayaldir.

İç savaş, ya tüm bir toplumun imhasıyla ya da gerici sınıfın tarih sahnesinden silinmesiyle sonuçlanır. Eski egemen sınıfın kazandığı her iç savaş muharebesi, toplumsal devrimin geçici bastırılmasından başka bir şey değildir.

Şimdi birleşik devrimin yükselen baskısı karşısında zaman kazanmaya çalışıyor dinci faşist iktidar. Sahte umutlar yaratmaya çalışıyor. Boş vaatlerle oyalamak istiyor emekçi halklarımızı.

Karnımız tok sermayenin yalanlarına, "anayasal hayallerine"! Aldanmak, oyalanmak bizden uzak olsun!

Kurtuluşumuz kendi ellerimizde. Çözüm devrimde!

DEM'in Sıkıldığı El

Editör

15 Ekim '24

8 Ekim sabahı DEM Parti sözcüsü Ayşegül Doğan, "Selamı aldık" diye açıklama yaptı. Konu faşist Bahçeli'nin Meclis'teki sıralarının önünden geçerken DEM Partili vekillerin ellerini sıkmasıydı.

Biz yani işçiler, emekçiler, yoksullar, ama en başta ve en fazla ezilen Kürt halkı DEM Parti adına, DEM Parti sözcüsünden, "Ey halkım, ey halklarımız, bir oldu bittiye getirildik, bir gaflet anında bir faşistin -baş faşistin de denebilir- elini sıkıttık, sıkılmak zorunda kaldık. Bir faşist, hele de baş faşist elimizi sıkıttığı için şimdi çok dikkatli olmanın zamanı. Dikkatli olun ve önlemlerinizi on kat artırın. Biz ise, ellerimizi on kez yıkadık, arkasından beş kez dezenfekte ettik. Yeter mi, bilmiyoruz ama olan oldu bir kere. Siz bize bakmayın. Siz siz olun ve sakın bir aldanışa gelmeyin" demesini beklerken, parti sözcüsünden "selamı aldık" açıklaması geldi. DEM Parti sözcüsü, "selamı alma"kla yetinmemiş, bir de baş faşistin elini sıkıtmayı "çok kıymetli" bulduğunu ilave etme ihtiyacı duymuş.

Devam etmeden, bu faşist elin daha önce de örneğin HDP Eş Genel Başkanı Pervin Buldan tarafından sıkıldığını hatırlatmakta yarar var. Yani ilk vukuat değil, kazayla olan bir şey hiç değil.

Şimdi, okurun affına ve hoşgörüsüne sığınarak, sözcü Ayşegül Doğan'ın DEM Parti adına "selamı aldığı"ni açıkladığı tarihten sonraki altı günün haberlerini kısaca hatırlatmak istiyoruz. DEM Parti sözcüsü Ayşegül Doğan, Bu açıklamayı 8 Ekim tarihinde yapıyor. Şimdi aynı günün tarihinden başlayarak, gazetelerde gün gün şu haberleri okuyoruz:

8 Ekim Salı | "Mardin Artuklu, Kızıltepe ve Nusaybin ilçelerinde sabah saatlerinde polis tarafından çok sayıda eve eş zamanlı siyasi soykırım operasyonu düzenlendi. Mardin Cumhuriyet Başsavcılığı'nın sanal medya paylaşımlarına ilişkin başlattığı soruşturma kapsamında yapılan baskınlarda, Aynur Bulut, Halime Sümer ve Av. Medeni Ayhan ile birlikte ismi öğrenilemeyen çok sayıda kişinin gözaltında alındığı öğrenildi. Gözaltına alınanlar

Faşist devletin baskı ve terörü tüm hızıyla sürerken "aha da yeni çözüm süreci geliyor" diye sevinenlerin ve DEM Parti sözcüsünün işini kolaylaştıracak bir "maymuncuk" verebiliriz. "Maymuncuk" şudur: "Bakmayın siz şimdi bu baskı ve teröre. Bunlar pişirilmekte olan 'çözüm süreci'ni baltalamak isteyen derin devletin işidir."

Mardin Emniyet Müdürlüğüne götürüldü."

"Şırnak İdil'de Şahin Oğuz adlı kişi, evine yapılan baskınla gözaltına alındı. Oğuz, İl Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü."

10 Ekim Perşembe | "Siyasi soykırım operasyonu kapsamında DEM Parti İğdir İl Örgütü binasına polisler tarafından baskın gerçekleştirildi. Özel hareket polisleri, parti binasına giden tüm sokak ve caddeleri kapattı. Parti binasında aramalar devam ediyor. Binadaki aramalar saatlerce sürdü. Eş zamanlı olarak birçok eve de baskın düzenlendi. Baskınlarda aralarında DEM Parti İl Eşbaşkanı Mehmet Selçuk'un da aralarında olduğu 8 kişi gözaltına alındı. Baskınlar, gizli tanık ihbarına dayandırıldı."

"Siyasi soykırım operasyonları kapsamında İstanbul'da MKM sanatçısı Engin Cengiz, Batman'da da DEM Parti Gençlik Meclisi üyesi Argeş Toparlı, Yusuf Mendeş ve Ahmet Öge gözaltına alındı. Gözaltına alınan 3 kişi, Batman Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü."

11 Ekim Cuma | "Türk polisi sabah saatlerinde Amed'de çok sayıda eve baskın düzenledi. Baskınlarda Dicle Fırat Gazeteciler Derneği (DFG) Yönetim Kurulu üyesi ve gazeteci Serhildan Andan ile Baran Baymış ve Murat Kayaş gözaltına alındı. Gözaltı sayının artabileceği belirtildi."

"7 Ekim günü İstanbul ve Amed'de aralarında Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası (Eğitim Sen) Amed Şube üyesi Yusuf Eminoğlu'nun da bulunduğu 5 kişi gözaltına alınmıştı. İstanbul merkezli bu operasyon, 'Örgüte üye olmak' ve 'örgüte finans sağlamak' iddiasıyla yürütülen bir soruşturmaya

dayandırılmıştı. Gözaltına alınanlardan ikisi savcılık ifadelerinin ardından adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı. Yusuf Eminoğlu dahil diğer üç kişi ise çıkarıldıkları mahkemece 'örgüte üye olmak' ve 'örgüte finans sağlamak' iddialarıyla tutuklandı."

14 Ekim Pazartesi | "Adıyaman Kahta'da yapılan ev baskınlarında DEM Parti İlçe Eşbaşkanı Sait Dilek ile DEM Parti üyeleri Sinan Süt, Nuri Karlı ve Hasan Şahin gözaltına alınarak İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü. 'Örgüt propagandası' iddiasıyla gözaltına alınanların emniyetteki işlemlerinin ardından adliyeye sevk edilmeleri bekleniyor."

Bu liste çok daha fazla uzatılabilir ama gerek yok buna. Şunu demek yeterli: Fazlası var, eksigi yok.

Şimdi, faşist devletin baskı ve terörü tüm hızıyla sürerken "aha da yeni çözüm süreci geliyor" diye sevinenlerin ve DEM Parti sözcüsünün işini kolaylaştıracak bir "maymuncuk" verebiliriz. "Maymuncuk" şudur: "Bakmayın siz şimdi bu baskı ve teröre. Bunlar pişirilmekte olan 'çözüm süreci'ni baltalamak isteyen derin devletin işidir." Bu burjuvaziyle uzlaşmak umudu içinde yaşayan ve bu umudu asla yitirmeyenlerin her zaman işine yarayacak bir maymuncuktur. Nitekim, "Çözüm Süreci"nde Sakine Cansız ve iki yoldaşının katledilmesine karşı tepkinin yatıştırılmasında bu maymuncuk kullanılmamış mıydı? O zaman da "failler, Çözüm Süreci'ni baltalamak isteyenlerdir" maymuncuğu ile yatıştırılmamışlar mıydı? Sonradan,

bu katliamın "Çözüm Süreci"ni yürüten MİT'in bizzat kendisi tarafından organize edildiği ortaya çıktı ama ne gam! Olan olmuş, katliam, yapanın yanına kar kalmıştı.

Bize gelince... Biz, Kürt halkına, gençliğine, işçi ve emekçilerine şunu diyoruz: **On kat, yüz kat daha dikkatli olmanın, önlemleri artırmanın, mücadeleye hazır olmanın zamanı. Dinci faşist iktidar ve faşist devlet en başta size, sizinle birlikte Türkiye halklarına karşı yeni bir tuzağın, yeni bir hilenin peşinde.** "Çözüm Süreci"nin arkasında "çökertme planı" için zaman kazanma amacı yattığını; arkasından faşist devletin Erdoğan'ın talimat ve izniyle kimyasal silah ve fosfor bombaları kullandığını unutamayız. Burjuvaziyle, faşist devletle uzlaşma umuduyla yatıp kalkanlar unutulabilir, ama bir halk unutamaz, unutmamalı.

KCK Eşbaşkanı Cemil Bayık, o zamanki "Çözüm Süreci" için, "Şimdi onlar (AKP hükümeti) çözüm değil savaş hazırlığı yapıyor, hem de büyük bir savaş hazırlığı, bunu biliyoruz. Büyük bir darbe vurmak istiyor." derken yanılmıyordu. Tüm politik perspektifleri burjuvaziye, faşist devlete güven ve bunlarla uzlaşma umudundan ibaret olanlar bunları unutulabilir, hiç hatırlamak istemeyebilirler ama bir halk unutamaz, unutmamalı.

Konuya ilişkin son sözü PKK liderlerinden Duran Kalkan'a bırakalım: "O halde çözüm Kürdistan'da yürütülen özgürlük mücadelesindedir."

Ekmek Kavgası

Sena Kızılırmak

6 Ekim '24

İşçilerin eylemleri her yere yayılıyor. Maaşlarını alamayanlar, ücretleri geçinmeye yetmeyenler, çalışma koşullarının düzelmesini isteyenler, sendikalaştıkları için işten çıkarılanlar, aşağılanmaya karşı koyanlar... Maden, tekstil, inşaat, sanayi... Birçok sektörde işçiler, birbirine benzer nedenlerle cesaretli, yaygın fakat dağınık ve çeşitli biçimlerde eylemdeler. Sorunu yalnızca eyleme geçenler yaşamıyor, henüz eyleme geçmemiş milyonlarca emekçi de yaşıyor. Sadece kol işçileri de değil, teknikerler, öğretmenler, memurlar, çiftçiler, emekçiler...

Sefaletin, işsizliğin, aşağılanmanın, en kötü çalışma ve yaşam koşullarının bu denli büyük, tüm emekçi sınıfları, ezilenleri kapsadığı bir yerde, sendikaların da büyük eylemler, genel grevler vb. örgütlemesi beklenir. Ama **sendikalar sermaye sınıfına karşı işçi sınıfının birleşik bir hareketini örgütlediği gibi, saldırılar karşısında onları yalnız bırakıyor, oyalıyor, herhangi bir sektörün işçisiymiş gibi davranıyor, kendi darkafalılıklarının ürünü olan dar taleplerle kendine eylem yapıyorlar.** "Yönetim olarak, vergi adaleti için Ankara'ya yürüyeceğiz!", "eylem takvimi üzerinde çalışıyoruz...", "vallahi biz de geçinemiyoruz... miting yapacağız..." Sanki sendika önderlerinin, yönetimlerinin sorunu kendilerine eylem örgütlemek!

Sınıfın örgütünün sendikal önderleri değil de, sermaye sınıfının, sisteminin ve onun politik temsilcilerinin dostları durumundalar,

işçilerden daha fazla sermayedarların ve burjuva partilerin zor durumda kalmasından korkuyorlar. Bu eski, köklü sendikaların geldikleri yer sınıf işbirlikçiliğidir. Eylemci işçilerin cesaretinin küçük bir parçası bile yok onlarda. Onlara sorsanız, "işçiler sendikalaşmak istemiyor", "işçiler bu baskı koşullarında eyleme yanaşmıyorlar"... Gerçekten bunlar kendi korkuları. Statükolarını, maaşlarını, konforlu hayatlarını kaybedebilirler, hapse atılıp, tehditler alabilirler. "Değer mi şimdi buna? Eylem, grev yapmak isteyen yapıyor da n'oluyor?" Bu kafa en gerideki işçide bile yok!

Bu durumda, mücadeleci sendikalara, sınıf işbirlikçiliğinden uzak duran sendika şubelerine, temsilcilerine büyük bir sorumluluk düşüyor. Emekçiler önlerindeki engelleri, sorunları el yordamıyla, yeni birlikler kurmaya girişerek, eylemle aşmaya çalışıyor. Bu da sınıfın her şeye rağmen ne denli canlı, devrimci dinamizm taşıdığını gösteriyor. Eylemci işçiler, eyleme geçmemiş olanlara cesaret veriyor. Bu nedenle de küçük, dağınık gruplar olmalarına karşın, karşılarında çok büyük bir güç buluyorlar. Yine de bu onları, haklılıklarına inandıkları mücadeleden geri düşürmüyor.

İşçi sınıfı için mücadele ve eylem kadar öğretici, dönüştürücü, ilerletici hiçbir ders yoktur. Çalışırken olduğu gibi, işçiler, bir grevde, eylemde de birbirinden farklı bilinçtedirler. Eylem bu farklılığı tam kapatmasa da onları oldukları yerden daha ileri götürür ve ileri gitmeye zorlar.

Mücadeleci sendikalara, sınıf işbirlikçiliğinden uzak duran sendika şubelerine, temsilcilerine büyük bir sorumluluk düşüyor. Emekçiler önlerindeki engelleri, sorunları el yordamıyla, yeni birlikler kurmaya girişerek, eylemle aşmaya çalışıyor.

Eylemdeki bazı işçiler şöyle bağırır saldırı karşısında: "Bize neden saldırıyorsunuz? Neden tutukluyorsunuz? Biz sadece 'ekmek kavgası' veriyoruz!" Aslında çok saf, samimi bir haykırıştır bu. Çünkü ekmeği azalmış, kendini ve çocuklarını doyuracak, bakacak yeterliliği tükenmiştir. Ortada koca bir haklılık ve masumiyet vardır. Eyleme çıkmıştır. Sorun çok acildir, ivedilikle çözülmelidir. Yıllar süren pahalı ve sonucu lehte olsa bile uygulama garantisi olmayan mahkeme koridorlarına -üstelik adalet de güven yokken- bu iş bırakılmaz. O çalışırken haksızlığa uğrarken, çığılığını, şikayetini duyuramazken, harekete geçmemiş valiler, kolluk güçleri, savcılar bir anda patronun bir sözüyle bir tekмили hazır ola geçer. Yani sınıf bilincinin o zayıf ışığı altında bu "anlaşılmaz" duruma o böyle yanıt verir: "Biz sadece 'ekmek kavgası' veriyoruz!"

Eylemin ilk dersi budur. O güne kadar burjuva siyasetçiler tarafından boca edilen eşitlik, haklılık, ekmeğin kutsallığı, adalet, ortak devlet, Müslümanlık, büyüklük... her şey alt üst olur. Bu duvar o kadar dayanıksız, ikiyüzlüdür ki, küçük bir eylem tüm taşları yerinden oynatır. "Ekmek kavgası" da, bu yoksulluğa düşürülmekte, bu şiddete maruz kalmakta, sınıfsal-siyasal bir savaşımın kendisindedir.

İşçiler istediği kadar "ekmek kavgası" biçiminde mücadeleyi sınırlasınlar, patronlar sınıfı (kapitalist burjuva sınıf) için böyle bir masumiyet yoktur. O, bu masumiyet çığılığı atan işçilerden daha saf bilinçli ve siyasal örgütü elinde bulunduran sınıf olarak, ekmeğin kavgasının kendi ekonomik çıkarına, sınıfsal ve özel çıkarına karşı

olduğunu gayet iyi bilir. O sadece işçilerin patronu değildir, herkesin ve her şeyin sahibidir. Tek tek amirlerin, kurumların, siyasetçilerin, partilerin, sistem onundur. Bu nedenle, işçi sınıfı mücadele, eylem olmadan bir tek hak elde edemez, ekmeğini koruyamaz. Bu nedenle, yani sermaye sınıfı ile işçi, emekçi sınıfın karşıt sınıflar olması nedeniyle işçiler sistemle sürekli savaş halinde, çıkar karşıtlığı halindedir. Kapitalizmle, kapitalistlerle barış-uzlaşma içinde yaşamaya niyetlense bile eninde sonunda onunla savaşı şiddetlenecektir.

Bu nedenle **patronlar sınıfı için "ekmek kavgası" öyle işçilerin söylediği gibi "siyaset üstü" değildir.** Kaldı ki o iyi bilir; bu emekçiler ordusunun kavgasının, "ekmek kavgası"ndan devrimci kurtuluş kavgasına sıçrayabileceğini, hele devrimci koşullarda bu sıçrama olasılığının nasıl güçlü olduğunu ve böyle bir durumda sahibi olduğu her şeyi (sermaye, üretim ve devlet üzerindeki egemenliğini) kaybedebileceğini...

Bu açıdan bakıldığında, emekçinin zayıf sınıf bilinci karşısında ezenin-sömürenin bilinci bu kavgadaki, savaştaki güç dengesini açığa vurur. Bu kadar çürümüş bir sınıfa, çürümüş bir sisteme işçiler masumiyetlerini inandırmak zorunda değildir. İşçi sınıfı, ezen-sömürücü burjuva sınıftan, onun bakışından, çıkarından, yaşamından, ideolojisinden, politikasından ayrı, ona karşıt bir sınıftır. İşçiler, kapitalistleri, kapitalizmi eylemlerle, "ekmek kavgası"yla döve döve yola getiremez. Onları ancak yenmekle, devrimci mücadeleyle kapitalizmi yenmekle bu durumdan kurtulur, o zaman ekmeğini, geleceğini, yaşamını, kurtarmış olur. Bir krizin geçmesini sabretmesinin de karşılığı yoktur, çünkü, kapitalizmde geçtiği söylenen her kriz, sonrakinde çok daha yıkıcı ve şiddetli yaşanır, krizler kapitalizme aittir. Burjuva politikayı, ideolojiyi durmaksızın, işçilerin kafası bir çöplükmüş gibi boca eden A, B, C partileriyle de bir değişim olmaz. Çünkü onların kaderlerini çizen, sözlerini yazan, rollerini veren sermaye sınıfıdır, kapitalizmle girdikleri ilişkidir. Ahmed Arif'in Adiloş Bebe'ye dediği gibi, "Bunlar engerekler ve çıyanlardır / Bunlar aşımıza göz koyanlardır / Tanı bunları, tanı da büyü..."

İşçi sınıfının sınıf bilinci, güçler dengesi için önemlidir fakat kurtuluş için yetmez. Kapitalist sınıf ve sistemi bunca çürüme, çöküş içinde olduğu halde neden hala ayakta duruyor? Çünkü karşısında, toplumun siyasal öncülüğünü, devrimci öncülüğünü henüz eline almamış bir işçi sınıfı vardır. Ama o, eylemci, devrimci bir sınıftır. Ve devrimci politik sınıf bilinci yükseldikçe devrimci politik sınıf bilinçli işçiler, sınıfın öncülüğünü aldıkça kurtuluş yeteneği de ete-kemiğe bürünecektir. Bunu başarmak da devrimci işçilere, komünistlere düşüyor. Devrimci işçilere düşen görev ve çalışma budur. İşçi sınıfının devrimci politik sınıf bilinci, devrimci örgütlülüğüyle bu savaşımın güçler dengesi bozulacak, kendisinin ve diğer ezilen toplumsal katmanların kurtuluşunu getirecektir.

Tarih ve devrimci koşullar işçi sınıfından yanadır.

HAKKIMI VER!

"Hakkımı Ver!" Kampanyası Başlıyor

"Sömürüye ve yoksulluğa karşı 'Hakkımı ver' diyen, mücadele eden herkesi bu söz etrafında aralık ayına kadar birlikte hareket ederek var olan mücadele ve direnişleri daha da büyötmeye, yaygınlaştırmaya ve tüm bu direniş ve mücadelelerde yer alan herkesi aralık ayında sesimizi, sözümüzü, taleplerimizi Ankara'ya taşımaya çağırıyoruz. Herkesi imzacı olmaya davet ediyoruz."

Farklı iş kollarında örgütlenen 20'ye yakın sendikanın temsilcileri öncülüğünde "Hakkımı Ver!" Kampanyası başlatılıyor. Sendika temsilcileri, Hakkımı Ver Kampanyası'nı yazılı bir açıklama ile duyurdu.

"Hep birlikte 'Hakkımı Ver' demeye, herkesi 'Hakkımı Ver' kampanyasını iş yerlerine ve tüm memlekete yaymaya çağırıyoruz" başlığıyla yayınlanan açıklamada "İktidar halka savaş açtı! Elimizde hak olarak geriye ne kaldıysa almak, emeğimizi değersizleştirerek sömürmek, coğrafyamızın her köşesini maden ve enerji şirketlerinin yağmasına açmak için saldırıyorlar." denilerek, bu saldırıların amacının çokuluslu şirketlerin kârlarını arttırmak, yerel uzantılarını semirtmek, güvencesizliği, geleceksizliği, iş cinayetlerini hakim kılmak, zen-

gini daha zengin yoksulu daha yoksul hale getirmek olduğuna işaret edildi.

Mevcut sömürü düzeninin halkın elinde kalan haklarına göz dikmek, emeği ucuzlatarak sermayeye yatırım çağrısı yapmak, her tarafı maden ve enerji sahası haline çevirmek dışında bir yola izin vermediği söyleyerek, düzeni devam ettirmek için başka yolları olmadığı ifade edildi.

Sermayenin ve iktidarın saldırıları karşısında işçilerin emekçilerin direnişe geçtiği dört bir yanda gerçekleşen işçi direnişleri, çevre direnişleri, çiftçi eylemleri, yoksulluk ve hayat pahalılığına karşı gösterilen tepkiler sayesinde ülke haritasının bir direniş haritasına dönüştüğü ifade edilerek As Plastik, Polonez, Fernas Madencilik,

“1) Tamamlayıcı Emeklilik Sistemi adı altında kıdem tazminatının gasp edilmesine

2) İş kanunda değişiklik yapılarak belirli süreli iş sözleşmesiyle esnek ve güvencesiz çalıştırılmanın yaygınlaştırılmasına

3) Asgari ücret zammının hedef enflasyonla belirlenerek yoksulluğa mahkûm edilmeye

4) Maden arama faaliyetlerinin “kamu yararına faaliyet” olarak tanımlanarak yağma ve talanın yaygınlaştırılmasına

5) Kemer sıkma politikalarının sonucu eğitim, sağlık, enerji, barınma gibi temel hakların daha fazla paralılaştırılmasına, yeni vergi ve fatura zamlarıyla soyguna karşı
HEP BİRLİKTE”

CarrefourSA, Akcanlar Tekstil, Lezita, Mersen, MKB Rondo, Eker, Elba Bant, Sarar, Tarkett, Bekaert, Tolsa, Filieda işçilerinin direnişlerine değinildi.

Diğer yandan özel sektör öğretmenlerinin taban maaş talepleri ve yaz aylarında Ankara’da gerçekleştirdiği nöbet eylemi, kamuda ve belediyelerdeki taşeron işçilerin kadro hakkı talebi, öğretmenlerin “eğitimden tasarruf olmaz” diyerek yürüttüğü mücadele ve açlık sınırının çok altında yaşamaya mahkûm edilmek istenen emeklilerin mücadelesine değinilerek, Türkiye işçi sınıfının mevcut politikarlardan hoşnutsuzluğunu, mücadele eğilimini ve toplumun en geniş kesimlerine hitap eden yeni bir yol arayışını ifade ettiği vurgulandı.

Afyon’da, Ordu Ulubey’de, Aybastı’da, Trabzon Araklı’da, Tokat Şehitler köyünde, Sivas Bakırtepe’de Diyarbakır Hasandin’de, Artvin Arhavi’de ve Cerattepe’de maden şirketlerine karşı direnenler, Antalya Doyran’da, Giresun Çanakçı’da, Trabzon Hayrat’ta, Çemişgezek’te, Polatlı’da HES’lere, İzmir Çeşme’de, Karaburun’da, Samsun Hacidede köyünde, Aydın’ın Dağyeni köyünde, Savşat’ta, Kocaeli Kandıra’da, Salihli’de, İstanbul’un Kuzey Ormanları’nda GES, RES, JES projelerine karşı halkın eylem ve direnişlerine değinilerek halkın topraklarını savunmak için mücadele verdiği ifade edildi.

Borçka ve Hopa arasında kalan Cankurtaran’da maden arama çıkartma faaliyetlerinin zeminini hazırlamak için Mesire Alanı Projesi adı altında yapılmak istenen doğa katliamına karşı köylüleriyle birlikte yaşam nöbeti tutan Reşit Kibar’ın, yağmacı şirketlerin tuttuğu, devlet destekli bir çete tarafından öldürüldüğü belirtilen açıklamada “Bir kez daha anısı önünde saygıyla eğiliyoruz. Cinayet karşısında susmadığı, sinmediği, adalet istediği için tutuklanan Dursun Ali Koyuncu’ya, Mutlu Akyüz’e ve Yıllar Kibar’a özgürlük istiyoruz.” denildi.

Bursa Karacabey’de yol kesen domates üreticileri, Balıkesir, Bilecik, Kahramanmaraş, Gaziantep, İzmir ve Aksaray’da traktörleriyle konvoylar düzenleyen üreticiler, maliyetin altında satış fiyatlarını protesto eden Rize, Konya, Eskişehir, Yozgat ve Burdurlu üreticilerin eylemleri hatırlatılarak tarımın tasfiyesine karşı gelişen tepkilerin ne kadar yaygınlaştığına işaret edildi.

Eğitim, sağlık, barınma, ulaşım ve diğer temel hakları alınır satılır hale getirilerek hak olmaktan çıkmış, düşük ücretleri enflasyon karşısında daha da eriyen, gıda başta olmak üzere hayat pahalılığı karşısında ezilen ve yoksulluğa mahkûm edilen emekçi halkın öfkesinin her geçen gün büyüdüğü ifade edilen açıklamada “Elbette

susmuyoruz, sayısız direnişle karşı çıkıyoruz. Biliyoruz ki, tüm bu yaşananlar birbirinden kopuk ve bağlantısız değil. Çokuluslu şirketlerin çıkarları doğrultusunda bizzat iktidar tarafından gerçekleştirilen saldırıların parçaları. Saldırı tek, direniş çok ama parçalı. Ancak yan yana, birlikte ve dayanışma içinde olursak güçlü oluruz. Bu yüzden bütün itirazlarımızı, tepkimizi, taleplerimizi saldırının merkezine yöneltme zamanı geldi.” denildi.

“Soma’dan yola çıkan madencilere, ‘Hatay’ı gör’ diyerek Meclis’e gelen depremzedelerden, Meclis önünü hak nöbeti alanına çeviren öğretmenlerden, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önüne dayanan tekstil ve maden işçilerinden öğrenerek adresin Ankara olduğunu görüyoruz.” denilen açıklamada, bizzat iktidar tarafından kurgulanan, Mehmet Şimşek tarafından uygulanan, OVP’de ve 12. Kalkınma Planında belirlenen yeni yoksullaştırma, güvencesizleştirme ve sömürü yöntemleri olan saldırılara karşı birlikte mücadele etmek gerektiği vurgulandı.

Açıklamada kampanya kapsamında talep edilen maddeler için hep birlikte **“İnsanca yaşam, güvenceli çalışma hakkımı ver!”** diyerek mücadele yürütüleceği ifade edildi.

Sendikalardan Koç Holding'e Uyarı

Bağımsız Maden İşçileri Sendikası'nın çağrısıyla aralarında Mücadeleci Sendikaların da bulunduğu çok sayıda sendika, 50 gündür mücadele eden Fernas Madencilik işçilerine destek olmak için 14 Ekim günü, Fernas Madencilik patronu ve AKP Batman milletvekili Ferhat Nasıroğlu'nun DEFAŞ Madencilik'te ortağı olan Koç Holding önünde bir araya gelerek 24 saatlik nöbet eylemi başlattı.

İstanbul Üsküdar'da Nakkaştepe'de bulunan Koç Holding'in genel merkezi önünde toplanan DGD-SEN, KATAŞ-SEN, Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası, Nakliyat-İş ve Enerji-Sen, "Toplu Ölüm Riskine Ortak Olma! Madencinin Hakkını Ver Koç!" pankartı açtı.

Koç Holding önünde DGD-SEN Genel Başkanı Neslihan Acar, Fernas Maden işçilerinin çalışma koşullarını, işten atılma ve mücadele sürecini anlatan bir konuşma yaptı. Fernas Madencilik patronu Ferhat Nasıroğlu'nun Koç Holding ile ortaklığına da dikkat çeken Acar, "Koç Holding'i tutum almaya çağırıyoruz. Sesleniyoruz, toplu ölüm riskine ortak olmayın" dedi.

Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, patronun örgütlenen, sendikalaşan, İSİG önlemlerinin alınmasını isteyen işçiler istemediğini vurgulayarak "Fernas işçilerinin mücadelesi bir sınıflar mücadelesidir. Ve biz de Fernas işçilerinin haklı mücadelesinin yanındayız" dedi.

KATAŞ-SEN Genel Başkanı Şahin Başaraner, "Buradan, o milletvekilliği zirhını arkasına almış olan Ferhat Nasıroğlu'na sesleniyoruz: İşçilerin kanı sizin karınızdan

değerlidir. Aklınızı başınıza alın. İşçilerin canını, emeğini yok sayanlar, işçilerin mücadelesiyle karşılaşacaklar" diye konuştu.

Türkiye'nin her hemen yerinde bir işçi eylemi, direnişi olduğunu ve bir eylem haritası olduğunu söyleyen Başaraner, ülkenin her yerinde işçilerin "Hakkımı Ver!" diye bağırıldığını söyledi.

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası Genel Başkanı Eren Edebali de Çalışma Bakanlığı'na seslenerek, işçilerin sendikal üyelik bilgilerini teşhir eden Fernas patronuna karşı sendikal örgütlenme hakkına sahip çıkmasını, işçilerin taleplerini karşılamasını gerektiğini vurguladı.

Enerji-Sen Genel Başkanı Süleyman Keskin, "Çalışırken ölmek istemiyoruz diyen madencilerin taleplerine kulak tıkayanlara karşı bugün buradayız" dedi.

Açıklama boyunca, "Fernas İşçisi Yalnız Değildir" "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Maden İşçisi Köle Değildir", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları atıldı.

Açıklamanın ardından Fernas işçileriyle dayanışmak için Koç Holding önünde 24 saatlik nöbete başlandı.

Nöbetlerinin bitiminde Enerji-Sen Genel Başkanı Süleyman Keskin, Fernas işçilerinin mücadelesinin çığ gibi büyüdüğünü ve gece boyunca üniversite öğrencilerinden, demokratik kitle örgütlerinden çok sayıda kişinin Fernas işçilerine ses olmaya geldiğini aktararak, "Fernas maden işçilerinin taleplerini başta İstanbul olmak üzere memleketin dört bir yanına taşıyacağımızı buradan ilan ediyoruz" dedi ve nöbeti basın açıklaması yaparak sonlandırdı.

Fernas Maden İşçileri Açlık Grevinde

Bağımsız Maden İşçileri Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Fernas Maden işçileri, eylemlerinin 50. gününde Enerji Bakanlığı'na dosya vermek üzere gitmek istedi.

Kurtuluş Parkı'ndan yürüyüşe geçmeden önce Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır, İş Kanunu'nda işçilerin işten kaçınma hakkı bulunduğunu fakat hiçbir zaman işçilerin bu hakkı kullanmadığını belirterek "Biz bu kanun var mı? Varsa neden işçiler neden bu hakkı kullanamıyor? Enerji Bakanı'na bunu sormak için gidiyoruz." diyerek bir konuşma yaptı.

Bağımsız Maden İş Örgütlenme Uzmanı Başaran Aksu ise Amasra Katliamı'nın 2. yılı olduğunu hatırlatarak, "Fernas Maden işçilerinin mücadelesi de bir Amasra bir Soma yaşamamak içindir." dedi. Amasra, Soma, Ermenek, İliç maden katliamında yaşamını yitiren madenciler için saygı duruşunda bulunuldu. Sendika avukatlarından Mert Batur ise 1 Kasım'da görülecek Amasra Katliamı davasını takip edeceklerini belirterek duruşmaya katılma çağrısı yaptı.

İşçiler Enerji Bakanlığı'na gitmek üzere yürümek istediklerinde polis barikatları ile yolları kesildi. Yalınayak yürüyen Fernas işçileri ellerine ayakkabılarını alarak "Madenciye yolu aç" sloganı atarak, Fernas maden ocağında alınması gereken İSİG önlemlerini ve çalışma koşullarını içeren dosyayı gösterdi "Sadece bunu göstereceğiz" yolu açın", "Yeter artık 50 gün oldu. Sabır taşı olsa çatlar" diyerek tepki gösterdi.

İşçileri kalkanlarla alana sıkıştıran polis ile onları aşmaya çalışan madenciler arasında yaşanan arbedede işçilerden Arif Doğan baygınlık geçirdi. Yere düşen ve uzun süre kendine gelemeyen Doğan, ambulansla hastaneye kaldırıldı. İşçiler yaşanan saldırıyı protesto etmek için barikatın önüne yattılar.

Eylemleri sırasında maden işçileri sırayla konuşma yaptı. İşçiler daha sonra son bir konuşma yaptı:

"Biz bugün Fernas'ta yüksek ölüm riski olduğuna dair hazırladığımız raporu Enerji Bakanlığı'na sunmak ve denetleme yapmalarını talep etmek amacıyla yürümek istedik ancak önümüz kesildi. Şu an itibarıyla bir çözüm gelene kadar, sonuç elde edene kadar yemek yememe kararı aldık. Açlık grevindeyiz. (...) Şu saat itibarıyla siyasilerle, basınla, yetkilerle iletişimi bırakıyoruz ve çözüm geliştirilene kadar geri adım atmayacağız. Tek bir lokma yemeyeceğiz, tek bir kelime konuşmayacağız. Bu meselenin Türkiye'nin en önemli meselelerinden biri olarak ele alınmasını talep ediyoruz." diyen işçiler açlık grevine başladıklarını duyurdu.

Emek Cephesi

Taylan Işık

12 Ekim '24

Bir "Emek Cephesi" arayışı, devrimci, sosyalist, halkın demokrasisinden yana herkesin özlem ve isteği haline gelmiş. Bunda anlaşılacak bir şey yok. Sermaye sınıfına ve onun politik güçlerine, her şeyden önce de politik iktidarına karşı mücadelenin tüm emek güçlerinin birliğini gerektirdiği düşüncesi, ortak bir düşünce haline gelmiş durumda.

Ezilen, sömürülen, yoksul kitleler sermaye sınıfı ve onun politik güçlerine karşı zafer arayışında. Bölünmüş, parçalanmış olduğu sürece bir bütün olarak emek güçlerinin böyle bir zafer elde edemeyeceği artık genel kabul görüyor.

Bu yönde pratik arayışlar da var. En başta işçi sınıfının, mücadele halindeki işçilerin böyle bir arayışını görüyoruz. Mücadele içinde olan, burjuvaziyle kıran kırana bir mücadele içinde olan çabuk öğrenir. Mücadele içindeki işçilerin temsilcileri, bu temsilciler ister sendika, ister politik güçler olsun, onlar da pratik içinde hem çabuk öğreniyor hem de işçilerin emekçilerin istem ve eğilimlerine uygun hareket ediyorlar.

Mücadeleci sendika ve sendika temsilcilerinden başlattığı "Hakkımı Ver" kampanyası "Emek Cephesi" gibi bir birliğin ilk nüvesi, ilk tohumu olmaya aday bir girişimdir. Çünkü, "Emek Cephesi" ancak sermaye sınıfına, patronlara, sermaye sınıfının politik iktidarına karşı dışı dışı bir mücadele içinde olanlar tarafından kurulabilir. Burjuvaziyle uzlaşma içinde olanlar, burjuva sendikacılar ve sendikalar böyle bir cephe oluşumu içinde olmak bir yana, emeğin birliğini sağlamaya yönelik her

çabayı baltalamaya çalışırlar. Haliyle, "Emek Cephesi"ni oluşturup geliştirmek amacı ile Türk-İş, Hak-İş, DİSK yönetimi gibi güçleri yan yana anmak bile abesle iştigaldir.

"Emek Cephesi"nin temelini ancak mücadeleci sendikalar, sendikacılar ve bütün sendikalar içinden çıkabilecek sendika temsilcileri atabilirler. Bu güçler elbette en başta işçi sınıfına, onun da başında mücadele halindeki işçilere dayanabilirler, dayanabilirler. Bu anlamda, "Emek Cephesi"nin çekirdeği, mücadele birliğini sağlamış işçilerden, mücadeleci sendikalar ve tüm sendikalardan gelebilecek sendika temsilcilerinde oluşabilir. Burjuvaziye, patronlar sınıfına karşı mücadelenin öncülüğünü, üretimdeki yeri ve toplumsal koşulları gereği ancak işçi sınıfı yapabilir.

Bununla birlikte, "Emek Cephesi" gerçek anlamda bir "emek cephesi" olamazsa, sadece işçilere değil, emeğin tüm güçlerine dayanmalıdır. Çünkü "emek" kavramı sadece işçi sınıfını değil, emeği ile geçinen tüm toplumsal kesimleri, emeği ile geçinen yoksul ve küçük köylü kesimleri, kentin emeği ile geçinen tüm toplumsal kesimlerini ifade eder.

"Hakkımı Ver" kampanyasını başlatan mücadeleci sendikalar, sendikacılar ve farklı sendikaların temsilcileri, bildirimlerinde ortaya koydukları anlayışla, bunun bilincinde olduklarını gösteriyorlar. Sadece işçi sınıfına değil, ücretli emekçilerin, topraklarını ve ormanlarını savunan köylülerin, küçük ve yoksul köylünün tarımsal üretimden tasfiye edilmesine karşı mücadele eden köylülerin

durumlarına ve mücadelelerine işaret etmeleri bunun ifadesidir.

İşçi sınıfı, sermayenin sömürsünden, egemenliğinden, yoksulluktan, gelecek güvensizliğinden gerçek, tam ve kesin bir kurtuluş istiyorsa, sadece kendi dar sınıf çıkarlarını savunan bir anlayışla hareket edemez. İşçi sınıfı, kendi çıkarlarıyla birlikte, başta ezilen Kürt ulusu olmak üzere, sermaye sınıfının ezdiği, baskı ve sömürü altında tuttuğu toplumsal kesimlere öncülük etmek üzere, bu toplumsal kesimlerin sınıf çıkarlarını da kendi sınıf çıkarları gibi sermaye sınıfının önüne sürmek, bu çıkarlar için mücadele etmek zorunda.

"Adres Ankara" yani merkezi iktidar. Bu bilinç, işçi sınıfında yeni değil elbette. Aileleriyle yüzbin kişiyi bulan Zonguldak maden işçilerinin 4 Ocak 1991'de başlattıkları Ankara yürüyüşü, yaklaşık bir yıl sonra İzmir Belediyesi işçilerinin 7 Ocak 1992'de Ankara'ya başlattıkları "Ölüm Yürüyüşü" sorunların köklü çözümünün merkezi iktidardan geçtiği bilincinin işçi sınıfı içindeki yerinin yeni olmadığını gösteriyor. Ancak şimdi bu bilinç çok daha yaygın, netleşmiş, kesinleşmiş bir noktaya gelmiş bulunuyor.

Tam ve kesin kurtuluşa giden yola açılan ilk kapı olarak politik iktidarın fethi zorunluluğu, "Adres Ankara" ifadesinde saklı. Bu bilincin işçilerden uzak olduğunu düşünenler, işçi sınıfıyla bağı olmayanlardır. Şimdi her işçi, elde edilen hiçbir kazanımın kalıcı olmadığını, başta ekonomik kazanımlar olmak üzere, her kazanımın merkezi iktidar tarafından geri alınma tehdidiyle karşı karşıya olduğunu "örneğin gücü" ile öğrenmiştir. Üstelik, liraya beş kuruş eklendi diye zafer çığlıkları atan kendini beğenmiş bilgiç insanlardan daha iyi biliyor. Çünkü işçiler, elde ettikleri kazanımların kısa sürede ellerinden alındığını yaşayarak, yaşamın içinde, "örneğin gücü"yle öğrendiler; öğrenmeye devam ediyorlar. Onun için, gerçek, tam ve kesin kurtuluş için Ankara'nın yani merkezi iktidarın fethinin gösterilmesi fikrine hiç de yabancılaşmıyorlar.

"Emek Cephesi" için gereken koşullar var ve giderek olgunlaşıyor. "Hakkımı Ver" kampanyasını başlatan mücadeleci sendikalar ve sendikacılar, bunu gerçekleştirecek bilinç ve iradeye sahip olduklarını ortaya koymuş bulunuyorlar. Haliyle "Emek Cephesi"nden gerçekten yana olanlar, yüzlerini burjuva işbirlikçisi Türk-İş, Hak-İş, DİSK gibi konfederasyonlara değil, mücadeleci sendikalara çevirmeli onlara destek olmalı, güç veremeliler.

DİSK'in doğuşuna tanıklık eden 1967 koşullarında değiliz elbette. İçinde bulunduğumuz koşullar, 1967'den çok daha ileride. "Hakkımı Ver" kampanya metninde konuştuğu gibi, sadece işçi sınıfı değil, ezilen, sömürülen sınıf ve kesimlerin pek çoğu ayakta. En önemlisi, sermaye sınıfına ve düzenine karşı mücadele bayrağı sıradan insanların elinde ve sıradan insanların şimdiki bilinci, altmış yıl öncesinin çok daha ilerisinde. Başka bir ifadeyle, toplumsal devrimi gerçekleştirecek, göğü fethetmek için insanlar şimdi, geçmişle kıyaslanmayacak bir bilince sahip.

Adı henüz resmen konmamış bir "Emek Cephesi" doğuyor.

Amed'de Özgürlük Mitingi

Demokratik Kurumlar Platformu öncülüğünde 13 Ekim günü Amed'de "Komploya karşı direniyoruz, özgürlük için Amed'de buluşuyoruz" şiarıyla düzenlenen miting için, binlerce kişi farklı kentlerden Amed'e gelmek için yola çıktı.

Valiliklerin "eylem yasağı" gerekçesi ile Kürdistan'ın pek çok şehrinde ve Amed girişinde miting katılmak isteyenler polisin engeliyle karşılaştılar.

Batman, Siirt, Bismil, Van, Mardin, Bitlis, Adana, Erzurum ve Urfa'dan yürüyüşe geçen kitlelerin şehirlerden çıkışı polis tarafından engellenince, buldukları yerlerde oturma eylemi yapıldı. Urfa'dan yola çıkan halk da Amed girişinde eylem

yaptı.

Amed'de de miting öncesi birçok nokta ablukaya alındı. İstasyon Meydanı başta olmak üzere kentin birçok cadde ve sokağı zırlıklı araçlarla kapatıldı.

Halk miting için birçok noktada toplanmaya başladı. DEM Parti milletvekillerinin de aralarında olduğu çok sayıda kişi, Bağlar Göçmenler Caddesi'nde bir araya geldi. Kitle, buradan İstasyon Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Polisler yürüyüşü engellemeye çalışsa da, "Ne yaparsanız yapın bu halk yürüyecek. Engel olamazsınız" tepkisiyle karşılaştı.

Yine Ofis semtinde bulunan AZC Plaza önünde sloganlarla toplanılırken Bağlar'dan kitleyle birlikte

harekete geçen DEM Parti milletvekilleri, polis tarafından engellendi. Kitle saatlerce abluka altında bekletilirken, vekiller yolu trafiğe kapatarak oturma eylemi yaptı. Ofis, Sur ve Bağlar'ın çeşitli noktalarından yürüyüşe geçildi. Sur'da yürüyüşe geçen gruba polis biber gazı ile saldırdı.

Ofis AZC Plaza önünde polis ablukasını altında binlerce kişiye seslenen DBP Eş Genel Başkanı Çiğdem Kılıçgün Uçar, "Bu kadar zaman geçti, iktidarlar değişti, Kürt sorununa dair projesi olan cesaretli iktidarlar olmadı. 9 Ekim uluslararası komplo da iki sistem savaşıydı. Başta Kürt halkının özgürlüğü olmak üzere Ortadoğu'daki bütün halkların özgür eşit yaşamını hedefleyen demokratik Ortadoğu projesiydi." dedi.

Kürtlerin siyasi iradelerine ket vurularak, devletlerin inkar ve imha siyasetine boyun eğmeye zorlandıklarını söyleyen Uçar, Kürt sorununun, Kürtlerin özgür yaşamama sorunu, ulus olmaktan çıkarılma sorunu olduğunu vurguladı.

'Özgürlük Mitingi' sonrası Barış Anneleri Gevran Caddesi'nde "Bijî berxwedana İmralî" ve "Bê Serok jîyan nabe" sloganları, zılgıt ve alkışlarla yürüdü.

Kasaplar Durağı'na doğru yürüyüşe geçen gençlere polis saldırdı, MA muhabiri Ceylan Şahinli ve ÖHD Amed Şube Yöneticisi Özüm Vurgun polis tarafından darp edildi.

Miting İstanbul'dan Selamlandı

DEM Parti İstanbul İl Örgütü, Amed'de gerçekleştirilen "Özgürlük Mitingi"ne destek için Kadıköy İlçe Örgütü binası önünde bir açıklama yaptı.

"Bijî berxwedana zindana", "Her yer Amed her yer direniş", "Baskılar bizi yıldırılmaz" sloganları, zılgıt ve alkışlarla başlayan açıklamada konuşan DEM Parti İstanbul İl Eş Başkanı Murat Kalmaz, çözüm için İmralı Cezaevi'nde 43 aydır tecrit altında tutulan PKK Lideri Abdullah Öcalan'ı işaret ederek, "Kürt halkı tutumunu demokrasiden yana, barıştan yana koymuştur. Bu yasakçı yöntemlerle tarihin çöp sepetine gideceksiniz. Dün çözümden, barıştan söz ediyordunuz ama bugün çözüm mitingine yasak getiriyorsunuz. Tecrit politikalarına son verin. Anayasayı çiğniyorlar. Kendi yasalarını bile uygulamıyorlar. İnsanlar Kürtçe konuştuğu için, halay çektiği için tutuklama yapıyorsunuz. Bugün Amed'de oraya konulan iradeyi gördük. Buradan Amed'de ortaya konulan iradeyi selamlıyoruz" dedi.

Açıklama devam ederken kitleye polis saldırdı. Polisin saldırısı "Bijî berxwedana zindana" ve "Baskılar bizi yıldırılmaz" sloganlarıyla karşılandı, onlarca kişi gözaltına alındı.

10 Ekim Katliamını Unutmayacağız

Antakya

Ankara Tren Garında düzenlenmek istenen Barış Mitingine yönelik IŞİD saldırısının 9.yılında katliamda hayatını kaybedenler Türkiye ve Kürdistan'ın pek çok yerinde anıldı.

ANKARA | Katliamın gerçekleştiği Tren Garında yapılan anma için Ulus Metro İstasyonu'nda toplanan kitle, "10 Ekim Katliamını Unutmayacağız" pankartı açarak sloganlarla Gar önüne yürüdü. 10.04'te saygı duruşuyla hayatını kaybedenler anıldıktan sonra katledilen 103 kişinin ismi okundu.

Bir gün önce açılışı yapılan 10 Ekim Anıtı'nın heykeltıraşı Metin Yurdanur anmada konuşarak "Bu anıt bizim anıtımız ama bu anıtta Soma'da katledilen 301 madenci kardeşimizin payı var, Roboski'de katledilen Kürtlerin hakkı var, Narin'in hakkı var, Gezi'de kaybettiklerimizin hakkı var" dedi.

Saldırıda hayatını kaybeden avukat Uygur Coşgun'un eşi ve 10 Ekim Barış Derneği Başkanı Mehtap Sakinci Coşgun, hazırlanan ortak metni okudu ve "10 Ekim Ankara Katliamı davasında bu insanlığa karşı suç kabul edilmeyecekse hangi dava kabul edilecek?" diye sordu.

Konuşma yapan 10 Ekim Barış Derneği Başkanı Mehtap Sakinci de "Bundan 108 ay önce, ülkemizi yaşanmaz hale getiren çatışma ortamının sona erdirilmesi ve barışın tesis edilmesi için DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından 'Emek, Barış ve Demokrasi Mitingi' için tüm ülke Ankara'ya davet edilmişti. Türkiye'nin dört bir yanından yola çıkıp Ankara Garı önünde buluşan on binlerce insanın, IŞİD üyesi iki canlı bomba tarafından gerçekleştirilen alçakça bir saldırı sonucunda hayatları bir daha aynı olmayacak şekilde değişti." diyerek süreci hatırlattı.

Eylem 10 Ekim Annelerinin Çiğliği Anıtı'na karanfil bırakılmasıyla sona erdi.

Ankara

ANTAKYA | 10 Ekim 2015'te Ankara Gar'ında katledilenler için Antakya'da Sevgi Parkı önünde saat 18.00'de Antakya Emek ve Demokrasi Güçleri olarak bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

"10 Ekim Katliamını Unutmayacağız, Unutturmayacağız! Karanfillerimize Sözümüz Var Emek, Demokrasi Ve Barış Mücadelesi Kazanacak! Savaş Ve İşgale Son!" diye başlayan açıklamada yaşanan süreç hatırlatıldı ve "Bu dava bizler için bitmemiştir. Katliamın sadece mağası olanlara, tetikçilere ceza verilmesi yeterli değildir. Bizler en başından beri katliamın arka planını aydınlatılmasını, katliamın gerçek sorumluların yargılanmasını istiyoruz. Mahkeme tutanakları tarihe yazılan gerçeklerin üstünü örtemez. 9 yıldır milyonların gözünün önünde yaşanan gerçekleri unutmadık, unutturmayacağız." denildi.

Açıklamanın sonunda Filistin'deki siyonist İsrail saldırılarına da değinmeyi unutmayan kitle, basın açıklamasının ardından kitlesel olarak Asi Nehri'ne karanfiller bırakarak anmayı noktaladı.

ADANA | Kitle örgütleri, sendikalar ve derneklerin katılımıyla Adana'da da bir anma ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

İstasyon Meydanı'nda 10.04'te başlayan anmada Adana Emek ve Demokrasi Güçleri adına basın açıklamasını KESK Dönem Sözcüsü Mehmet Çelik okudu.

Çelik açıklamasında "Dokuz yıl önce bugün binlerce yurttaşımız Emek, Barış ve Demokrasi Mitingine katılmak için ülkenin dört bir yanından yola çıkmış, Ankara Garı önünde buluşmuştu. Tek bir amaçları vardı. O da 7 Haziran 2015 Seçimleri sonrasında ülkeye egemen hale getirilmeye çalışılan şiddet ve korku iklimine karşı barışı, demokrasiyi ve emeğin haklarını savunmaktı. Ancak saat 10'u 4 geçte birbiri ardına patlayan iki bomba gözlerindeki gülümsemeyi, dillerindeki barış türkülerini hedef aldı. Katliamın ardından başlayan dava sürecinde birileri o karanlık sayfa hiç aydınlatılmasın diye elinden geleni yaptı. Yapmaya devam ediyor. Ama dava süreci acılı ailelerimizin, avukatlarımızın ısrarlı çabaları ile tüm dünya kamuoyunun gündemine girdi." diyerek olayların gelişimini anlattı.

"Er ya da geç, sorumlular cezalandırılacak; emek kazanacak, demokrasi kazanacak, barış kazanacak!" diyen Mehmet Çelik'in ardından kızını katliamda kaybeden Nesligül Sarıkaya, kardeşi hayatını kaybeden Sadettin Sert ve TMMOB İKK Sekreteri Kerem Şahin de birer konuşma yaptı.

MESEM'lilere Mücadele Çağrısı

ADANA | Devrimci Öğrenci Birliği, Kaldıraç, SGDF, Halkevleri ve Emek Gençliği 12 Ekim günü İnönü Parkı'nda eylem yaptı. "MESEM Projesi İptal Edilsin. Çocuk İşçilik Son Bulsun" pankartı açılan eylemde "Laik Eğitim, Bilimsel Müfredat", "Çocuk Çalıştıran İşletmelere Caydırıcı Cezalar Verilsin" dövizleri de taşındı.

Gençlik örgütleri adına açıklamayı okuyan Deniz Çelik, 'Mesleki Eğitim' adı altında çocuk işçiliğin yasallaştırılmasının aracı olarak ortaya çıkan Mesleki Eğitim Merkezleri'nin (MESEM) düşük ücret, kuralsız çalışma ve modern kölelik koşullarıyla öğrencilere cehennem yaşattığını söyledi.

"MESEM'lerde çalışan yüzbinlerce genç her gün ölüm tehlikesiyle iş kazaları geçiriyor." diyen Çelik, 2023 yılında 9 MESEM öğrencisinin iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiğini, sayısı bir milyonu aşan MESEM öğrencilerinin uzun saatler ve yoğun çalışma koşulları altında, iş güvenliği önlemlerinden yoksun ölüme itildiğine dikkat çekti.

Çelik, "**Devlet, Türkiye kapitalizminin ucuz iş gücü ve aşırı kar arayışına, bütün sermaye kaynaklarını seferber ederek yanıt veriyor; sonucunda ölüme itilen, iş cinayetinin üstü kapatılan, aileleri 'kan parasıyla' susturulan pek çok gencin ismi bile bilinmiyor. Yüz binlerce genç de her gün yaşadıkları iş kazalarıyla ölümün kıyısında çalışıyor.**" dedi.

MESEM'lerde gençlerin eğitimden koparılıp patronlara ucuz işgücü olarak sunulduğunu, atölyelerde, tezgah başlarında gecesı gündüzü olmadan

iş güvenliği önlemi alınmadan çalıştırılan çocuklar ve gençlerin geleceğinin karartıldığını söyleyen Çelik, "Geleceğimizi karartan bu sömürü ve cinayet düzeni, bugünümüzü de ipotek altına almaya çalışıyor" diyerek gençlerin nasıl bir cendere içinde olduklarına dikkat çekti.

Mesleki Eğitim Yalanı

2024 yılı Ocak ayında bakanlığın MESEM'lilerin çalıştığı işyerlerinden 8 bin 406 işyeriyle sözleşmenin feshedildiğini açıkladığını hatırlatan Çelik, fesih gerekçesinin MESEM'lilerin ölümün ucunda çalıştırıldığını itirafı olduğunu vurguladı.

"Bugün görüyoruz ki: Ne tüm iş yerleri denetleniyor ne de bu denetimler yeterli. MESEM'liler iş kazası yaşamaya, iş yerlerinde hayatını kaybetmeye devam ediyor." diyen Çelik, MESEM'lerdeki eğitimin nitelikli mesleki eğitim olarak propaganda edilmesinin yalandan ibaret olduğunu belirtti.

Çelik "Ucuza, güvencesiz çalışıp patrona kazandıracak ara elemanlar var. MESEM'lilere sosyal hayat, insanca bir yaşam ve çalışma koşulları yok. Yoğun mesai, bitkinlik, iş kazaları ve ölüm var. Bu koşulları, atölyelerimizde, sınıflarımızda birlikte mücadelelerimizle değiştirelim." çağrısında bulundu.

Çelik, gasp edilen nitelikli mesleki eğitim hakkı, ihtiyacı olan her MESEM'liye burs verilmesi, iş kazaları karşısında yaşamlarını savunmak, işyerlerinin göstermelik denetlenmesi için bütün MESEM'li sıra arkadaşlarını birlikte mücadeleye çağırdı.

Üniversitelilere Barikat

Ard arda işlenen kadın cinayetlerine, gide-rek artan kadına şiddet, taciz ve tecavüz haberlerine karşı birçok kentte sokaklardan meydanlara, kampüslerden yurlara eylemler sürüyor.

Üniversite kulüpleri ve dayanışmaları da sessiz kalmayarak üniversiteli öğrencileri 12 Ekim günü Taksim Tünel'de kadın cinayetlerini ve öğrenci katliamlarını protesto etmeye çağırdı.

Taksim Tünel Meydanı'nda "Kadın Cinayetlerine ve Öğrenci Katliamlarına Artık Yeter! Kampüsten Sokağa İsyanimız Büyüyor!" pankartı ardında onlarca öğrenci yaşanan kadın katliamlarının, iktidarın kadın düşmanı ve cezasızlık politikalarının bir sonucu olduğu belirtti. Öğrenci intiharlarının aynı kadın cinayetleri gibi politik olduğu, Enes Kara'nın, Sibel Ünlü'nün isyanıyla sokaklardayız denildi.

Tünel Meydanı'ndan Şişhane'ye doğru yürüyüş yapmak ve basın açıklamasını orada okumak isteyen öğrenciler yoğun bir abluka, polis barikadı ile karşı karşıya kaldı. Ancak öğrenciler "Barikatı Aşacağız" diyerek barikalara dayandı. Polisin darp etmesine, barikatların ardından saldırmasına aldırmadan defalarca barikat aşılımaya çalışıldı. "Yüklen, Yüklen, Barikata Yüklen!" sloganı Taksim'i inletti. Saatler süren eylemde barikatın açılmamasıyla gençlik basın açıklamasını barikat önünde gerçekleştirdi. Basın açıklamasında öğrencilerin katledilen tüm kadınların ve öğrencilerin öfkelerini kuşanarak buldukları her alanda mücadelelerini sürdürecekleri vurgusu yapıldı.

Öğrenciler uzun süre sloganlarla ve kadın cinayetleri ve kadına yönelik şiddet konuşmalarıyla öfkelerini gösterdi. Sonrasında yağmur çamur demeden, polis baskısını tanımadan halaylar çekildi. "Katillerden Hesabı Gençlik Soracak" sloganıyla eylem sona erdi.

Anti-Emperyalist Forum'dan Tayvan Kolokyumu

Dünya Anti Emperyalist Platformu'nun Tayvan Kolokyumu, 5-6 Ekim 2024 tarihinde Doğu Asya Anti-Sömürgecilik ve Anti-Emperyalizm Uluslararası Dayanışma Serisi'nin bir parçası olarak Tayvan'ın Taipei kentinde gerçekleştirildi.

Tayvan'da ayrımcı ve ABD yanlısı hükümetin son tutumlarının ışığında, bu çalışmanın gerçekleştirilmesi ayrı bir önem taşıyor. Tayvan sorununun, ABD emperyalizmi tarafından savaş alanına çevrilmeye çalışıldığı bu günlerde, Tayvan İşçi Partisi tarafından anti emperyalist mücadele birliğinin sağlanması için yapılan çalışma tarihsel olarak anlamlı bir yerde duruyor.

Kolokyum'un temel konuları Tayvan Boğazında kriz, savaş gerilimi ve devrimcilerin görevleri, Doğu Asya'da durum ve anti-emperyalist hareket başlıklarından oluştu. Çalışmaya Tayvan İşçi Partisi ev sahipliği yaptı. Açılış konuşmasını İşçi Partisi Başkanı Wu Rongyuan yaptı ve Genel Sekreter Yardımcısı Zang Ruxing de kolokyumun içeriği hakkında bilgi verdi.

Çin'in bir parçası olarak Tayvan'ın ana karaya katılması konusunda barışçıl çözümün şart olduğu, Tayvan meselesinin Çin'in iç işlerine dair bir

sorun olduğu, bir kere ana tüm katılımcılar tarafından vurgulandı.

İlk oturum Yunanistan'dan Dimitrios Patelis tarafından "Mevcut Uluslararası Durum ve Dünya Anti-Emperyalist Hareketi" ile başladı ve Türkiye'den Yeni Dönem Yayıncılık adına katılan Bahattin Özdemir'in "Devrimin Kavşağında Dünya" başlıklı sunumuyla devam etti.

Yeni Dönem Yayıncılık adına Türkiye'den yapılan sunumda da **"Emperyalistlerin Ukrayna'dan sonraki savaş ve çatışma sahası haline getirmeye çalıştıkları topraklardayız. Tıpkı Ukrayna'yı bir 'anti-Rusya' olarak biçimlendirip Rusya'yı yıkmak ve parçalayıp yutmak için kullanmaları gibi, Tayvan'ı da bir 'anti-Çin' olarak biçimlendirip kullanmak istiyorlar. Çin Komünist Partisi'nin ve Çin yönetiminin ısrarla kaçınmaya çalıştığı savaş tehlikesi giderek büyüyor. Bu şartlar altında Tayvan İşçi Partisi'nin davetiyle gerçekleştirilen bu etkinlik büyük önem taşıyor."** denildi.

"Devrimin Kavşağında Dünya" başlıklı bu sunum, "Dünyamız bir eşikte. Çeyrek asır önce 'Yeni Evre' adını verdiğimiz bu dönem, iki temel yön içeriyor. Bir tarafta küresel başkaldırıları, isyanları, devrimleri,

devrim girişimlerini, antikapitalist eylemler zincirini, devrimci gelişmeleri; diğer tarafta emperyalist-kapitalist sistemin çöküşünü yaşıyoruz. Bir yanımızda tüm insanlığın ve doğanın yok oluşu anlamına gelen nükleer felaket ve yıkım savaşı; diğer tarafta tüm dünyada gelişen küresel devrimci durum ve iç savaş var. Bu koşullardan ya sosyalizmin yolunu açacak devrimlerle çıkılacak, ya da çürüme ve çöküş tüm toplumu ve doğayı yok oluşa sürükleyecek. Günümüzün temel ikilemi budur! Şimdi devrim zamanı!" diyerek sonlandı.

Kolokyum, Kore Merkez Demokratik Partisi'nden Kim Daebon'un "Üçüncü Dünya Savaşı'nın Kapsamlılığı" konulu sunumu ve Tayvan İşçi Partisi Genel Sekreteri Wang Wulang'ın "Tayvan, Tayvan'ın bağımsızlığına ve müdahalesine karşıdır" konulu sunumu ile devam etti.

Kolokyum'un 2. gününde, Tayvan'da Beyaz Terör döneminde Kuomintang (KMT) tarafından öldürülenlerin defnedildiği Liuzhangli Mezarlığı ziyaret edildi. Buraya defnedilen, idam edilmiş devrimcilerin hikayeleri kısaca anlatılarak anıldı.